

har forkastet dette Vejraad, og jeg ser heri et Vidnesbyrd om, at de Interesser, der i første Række har gjort sig gældende, er visse Klasse-Interesser, Landbo-Interesser, idet man indenfor det paagældende Samfundslag har sagt: Lad os bare faa Pengene, saa skal vi nok fordele dem; men underkaste os Kontrol, underkaste os Revision og faa gode Impulser fra en Centralmyndighed vil vi ikke.

Vi har et andet Udtryk for det samme i Lygtetvangens Afskaffelse. Jeg kalder det udtrykkelig for Lygtetvangens Afskaffelse, thi naar man siger, at Køretøjer, der kun benyttes til Arbejdskørsel, skal ikke føre Lygte, er det jo faktisk ensbetydende med, at Lygtetvang fuldstændig afskaffes. Vi ser det ogsaa med Hensyn til Cykler, hvor man ganske vilkaarlig vil undlade at paalægge disse at føre Lygte i det lyse Tidsrum. Jeg kunde ogsaa i denne Forbindelse nævne det klare Maaneskin, hvor man ubetinget ophæver Lygtetvangen. Jeg gad nok vide, hvad det klare Maaneskin er. Naar der kommer en Sky for Maanen, skal man saa springe ned fra Bukken og tænde Lygterne, og naar Skyen er gaaet væk, kan man saa slukke Lygterne igen? Det er jo en ganske upraktisk Bestemmelse.

Endelig har jeg tilbage at omtale det Forslag, der er stillet af Flertallet med Undtagelse af min Ringhed. Det gaar ud paa at forbyde Føreren af et Motorkøretøj at nyde spirituøse Drikke, saa længe han er i Funktion. Denne Bestemmelse lider af den samme Uklarhed, som præger saa uendelig mange af Ændringsforslagene. Hvad vil det sige: at være i Funktion? Ja, den ærede Ordfører har givet Definitionen herpaa fra Talerstolen, idet handog forsigtigt bemærkede, at det var hans private Mening. Udvalget har ikke søgt at definere, hvad det vil sige at være i Funktion, og man kan forudsætte, at alene Uklarheden i Bestemmelsen vil give Anledning til stor Tvivl. Men jeg ser ganske bort herfra og vender mig til det principielle i Bestemmelsen. Man har ved denne Bestemmelse villigt gøre en Undtagelse for en enkelt Gren af de danske Borgere. Det har forundret mig noget; thi vi havde for nogen Tid siden her i Tinget til Behandling et Forslag, hvor man for enkelte Embedsmænd vilde gøre en Undtagelse i Forhold til andre, og der blev den Gang udtrykkelig sagt, at det gaar absolut ikke an, vi kan ikke give os til at lovgive for en enkelt Gren af Embedsmænd, vi maa skære alle over een Kam. Jeg synes, man burde have indtaget det samme Standpunkt her. For hvis man vil begrunde et saadant

Forslag med, at det er en farlig Virksomhed, der udføres, og at man derfor maa stille visse Krav til de paagældende Mennesker, saa maa man erindre, at denne Tale om, at Chauffører udfører en Gerning, som kan medføre en Fare for Borgerne, gælder saa uhyre mange andre; det gælder Lokomotivføreren, det gælder Sporskifteren, det gælder Skibsføreren. Hvorfor skal disse ikke velignes med en lignende Bestemmelse, hvorfor benytter man en tilfældig Lejlighed som denne til at indføre en Bestemmelse af en saadan Art? Denne Bestemmelse vil medføre, at en Mand, som kører i Skoven en Søndag, vil være udelukket fra at nyde en Smule Spiritus, medens hans Familie og andre, som er med i Vognen, udmærket kan gøre det. Det er en Bestemmelse, som vil give Anledning til Angiveri og Spionage, og som jeg for mit Vedkommende maa tage bestemt Afstand fra. Den kan ogsaa let føre ind paa det Skraaplan, at næste Gang skal vi have en Bestemmelse om, at de paagældende skal være Afholdsmænd, maaske ugifte, ja hvad ved jeg. Jeg ser overhovedet ingen Grænse for, hvor langt man kan komme ud. Endelig er der at sige, at man aldeles ikke kan overholde den Slags Bestemmelser. Det er en Bestemmelse, som vil virke til Gene for den lovlige Borger, idet han vil overholde den, men de Personer, hvem man i Virkeligheden har for Øje at ramme, de tøjlesløse, de vil ikke bryde sig det fjerneste om en saadan Bestemmelse, men indtage saa megen Spiritus, som de har Lyst til. Lad os nøjes med at have Bestemmelser, som kraftigt slaar ned paa dem, der i beruset Tilstand fører et Motorkøretøj. Saadanne Bestemmelser har vi heldigvis faaet ind i Loven, og det hilser jeg med Glæde, men lad os være fri for saadanne Bestemmelser, som ikke kan gennemføres. Naar der endvidere staar, at det er forbudt Føreren at ryge, medens han sidder ved Rattet, saa er det ligeledes en Papirbestemmelse. Hvorfor maa han snarere have Lov at skraa — jeg gaar ud fra, at det endnu er tilladt at skraa, selv om man er Chauffør paa en Bil. Jeg forstaar ikke, at der ikke er lige saa megen Fare ved at skraa som ved at ryge; man kan faa Skraaen galt i Halsen. Maa man have en Dame ved Siden af sig? Maa man tale, saa længe man kører? Jeg ved ikke, hvilke Ting der ikke kan nævnes, som kan distrahere Manden. Vil man forbyde Myggen at flyve i Øjnene paa ham? Hvor vil man sætte Grænsen? Der er mange Forhold, som kan bevirke, at Manden i det paagældende Øjeblik bliver mindre egnet til at føre Vognen; men at lovgive mod de Hindringer, der kan indtræde